

[Vesterager.]

store Elevs Navn —, at han „kunde gøre det saa levende for dem“.

Ved en bestemt Lejlighed tog Læreren Børnene med over i Kirken ved Advent-tiden og skildrede for dem Johannes Døberen i Fængsel paa en saadan Maade, at han siger: Skønt jeg har læst baade i Ind- og Udland og tilegnet mig saa betydelig teologisk Dannelse og Kundskab, saa har jeg aldrig glemmt det, min gamle Lærer i Vindinge fortalte for os. — Saadan var det altsaa dengang, at Lærerne var i Stand til at præge selv saa betydelige og begavede Elever som Biskop P. Madsen, om hvem den samme Lærer, da Drengen var 12 Aar gammel, over for Drengens Fader erklærede, at han ikke kunde lære ham mere, nu maatte Faderen sørge for, at han fik anden Undervisning.

Jeg siger dette, fordi det er nødvendigt at slaa det fast, naar vi staar over for en Nyordning af Skolen og vil have noget saa alvorligt og efter min Mening berettiget indført som det, der her er indført i § 1.

Det er jo ganske klart, at den eksamensfri Mellemskole kan faa sin Betydning, men under den Form, den er foreslaaet, er jeg nu alligevel ikke saa sikker paa, at den vil faa den store Betydning, men det kan vi jo se nærmere paa. Der er dog en Ting, jeg gerne vil have Lov at sige, og det er, at det er af uhyre Vigtighed, at vi nu ikke gaar hen og gennemfører et Lovforslag, der skaber ny Fagtrængsel, og det er det, jeg er mest bange for, og det beder jeg den højtærede Undervisningsminister betænke. Fagtrængselen har gjort megen Skade i Skolen; vi har hørt Gang paa Gang fra forskellig Side, at de elementære Fag bliver forsømt. Nu lægger vi naturligvis en Del Timer til, men vi lægger ogsaa en Del Timer inden for Rammerne, nemlig til Gymnastik, Sang o. s. v.; alt dette bliver lagt inden for Skoletimernes Antal, medens det efter den nuværende Ordning ligger udenfor, og endelig kan man jo se, hvorledes de nye Fag myldrer frem. Og hvis Resultatet bliver, at man bare faar endnu mere Fagtrængsel og faar de elementære Fag trængt endnu mere tilbage, stiller jeg mig meget tvivlende over for Betydningen af, at vi vedtager denne Udvidelse.

Jeg vil navnlig gøre opmærksom paa Bestemmelsen i § 19, Stk. 3, om, at i den eksamensfri 4-aarige Mellemskole kan yderligere paa Undervisningsplanen optages Tysk, Engelsk og Matematik. Er det virkelig den højtærede Undervisningsministers Mening — det vil jeg gerne spørge om —,

at disse Fag skal kunne optages i alle 4 Aar? Jeg kunde tænke mig, at man nøjedes med at optage dem i det sidste Aar, det, der er valgfrit. Men her kommer vi ogsaa til at staa over for en Vanskelighed, som vi allerede har i den nuværende Mellemskole, nemlig at det let kan føre til, at Børnene gaar, naar de har naaet Konfirmationsalderen, og saa faar de slet ikke det fjerde Aar med, som er planlagt i Undervisningen. Og hvad saa? Saa bliver der noget uafsluttet over deres Skoletid og over deres Undervisning. Det er Ting, som man maa være opmærksom paa, og som jeg tror kan faa en meget stor Betydning.

Jeg faar ikke Tid til at gennemgaa alle de forskellige Ting, der kunde være Grund til at omtale. Jeg skal slet ikke komme ind paa Spørqsmaalet om Forskolælærere, det maa vi forhandle om i Udvalget. Jeg vil kun benytte Lejligheden til at sige, at jeg ser det som en Nødvendighed, hvis man skal tænke sig at faa dette Lovforslag gennemført, at der indføres en ny Lærerstab paa Landet, ligesom man nu har den i Byerne, nemlig Timelærere, som ansættes ved Kommunens Skolevæsen, og som altsaa kan gøre Tjeneste ved forskellige Skoler. Jeg synes, det er en Ordning, som udmærket godt kan bringe nogen Forfriskelse ind i Undervisningen, thi det kan jo ikke nægtes, at ældre Lærere kan have svært ved at følge med, og man kan godt have Udbytte af at faa en yngre Lærerkraft ansat til at undervise i visse Fag. Jeg hilser dog med Glæde, at Undervisningsministeren i § 28 har taget Hensyn til vor Henstilling i Fjor: at Overlærere, Enelærere og Førstelærere ansættes dog altid ved en bestemt Skole.

Med Hensyn til Religionsundervisningen vil det vist være formaalstjenligt at fastsætte et vist Timetal, men det kan vi ogsaa forhandle om i Udvalget. Der er vist det Hensyn over for Sognepræsten, som ikke er Medlem af Skolekommissionen, at han kan afgive en Erklæring, men jeg vil henstille til den højtærede Undervisningsminister, at det bliver ændret til, at han skal være med i Forhandlingen. Det er ganske urimeligt, at den Mand, der har det lokale Tilsyn og har faaet dette Ansvar tildelt, ikke skal være med til at forhandle om, hvordan Timerne skal lægges, og hvor mange Timer man kan afse til dette Fag, som han fører specielt Tilsyn med.

Jeg vil med Hensyn til Folkeskolen i København kun sige, at der er visse enkelte Smaating, som der maa forhandles om, men det hører mere hjemme i Udvalget, og da min Tid er saa kort, maa jeg se bort fra de